

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Talpă Boris, Mânăscurtă Igor,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Staruș Denis cu condamnatul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui,

Russu Evghenii x, născut la x.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 05.01.2021 – 08.04.2022;

Instanță de recurs: 04.05.2022 – 13.12.2022;

Instanță de recurs în anulare: 05.07.2023 – 13.03.2024.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 08 aprilie 2022, Russu Evghenii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a comunicat lui Russu Evghenii că în caz de eschivare cu rea voință de la munca neremunerată în folosul comunității, această pedeapsă se înlocuiește cu închisoare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Russu Evghenii deținând permis de conducere nr. x, eliberat de autoritățile competente la x pentru categoriile „A” și „B”, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul social periculos al faptului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și al consecințelor care pot surveni, încălcând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, care provoacă reducerea reacției”, la x, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a urcat la volanul automobilului de model „Audi Q5” cu n/î x și deplasându-se pe str. x, în jurul orelor 01:30, a fost stopat de angajații Inspectoratului de Poliție Centru al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Mojin Pavel și Curianov Mihail, care au solicitat la fața locului intervenția angajaților Inspectoratului Național de Patrulare. În timpul verificării actelor, inculpatul fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus examinării cu alcootestul de model „Drager Alcotest 6810”, iar în rezultatul testării s-a stabilit că concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat este de 0,91 mg/l, ceea ce, conform prevederilor art.134¹² Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Împotriva sentinței, a declarat recurs inculpatul Russu Evghenii, prin care a solicitat casarea totală a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- prima instanță nu a examinat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate în cadrul judecării cauzei date, dându-le o apreciere greșită cu emiterea unei sentințe de condamnare ilegală. Sentința este contrară prevederilor art.389 Cod de procedură penală, potrivit căruia sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri;

- prima instanță de judecată și-a întemeiază soluția doar pe declarațiile a martorilor părții acuzării, ofițerii INSP Gutium Janel, Omelianovici Stanislav și ofițerii IP Centru al DP mun. Chișinău, Mojin Pavel și Curianov Mihail, audiați în ședința de judecată;

- declarațiile agenților constatatori Gutium Janel, Omelianovici Stanislav, Mojin Pavel și Curianov Mihail făcute la urmărirea penală în calitate de martori ai acuzării, constituie o încălcare a prevederilor art.90 alin.(3) pct. 4) Cod de procedură penală, așa precum a fost interpretat prin Decizia nr. 47 din 25.05.2020 a Curții Constituționale, (dosarul nr. 8g/2020), iar încălcarea acestor prevederi legale și statuări ale Curții Constituționale (obligatorii prin prisma art.140 din Constituție), atrage inadmisibilitatea acestor mijloace de probă în temeiul prevederile art.94 alin.(1) pct. 1), 2), 8) și alin.(2), coroborat cu art.95 Cod de procedură penală, aspect asupra căruia s-a expus prin cererea înaintată în cadrul ședinței de judecată, însă din careva motive incerte instanța de judecată a omis a să se expună asupra circumstanțelor date;

- prima instanță neîntemeiat a refuzat consultarea unui specialist și dispunerea efectuării unei expertize judiciare asupra mijloacelor tehnice și a tehnologiilor informaționale cu examinarea informațiilor video stocată pe purtătorul de informații DVD-R, care a fost ridicat de la Gutium Janel prin proces-verbal de ridicare din 08.12.2020, care a avut loc fără implicarea specialistului și fără indicarea pe ce suport a fost stocat fișierul video;

- este neîntemeiat refuzul privind consultarea unui specialist și dispunerea efectuării unei expertize judiciare gafoscopice asupra semnăturii prezente în rezultatul obținut pe testul „Dragher” din 28.11.2021 lângă mențiunea ”a refuzat”, or în cadrul audierii pretenșilor martori în instanța de judecată, aceștia au declarat că nu au aplicat o astfel de semnătura pe test, atunci nefiind clar de către cine a fost aplicată și pentru ce;

- prima instanță a examinat cauza cu încălcarea dreptului la apărare, menționând că dorește să î-și contracteze un avocat ales de el, însă instanța i-a acordat un avocat dorit de aceasta din oficiu, fapt cu care nu a fost de acord.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, s-a respins recursul ca fiind nefondat.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a statuat că, în ședința de judecată inculpatul Russu Evghenii a declarat că nu recunoaște vina în cele incriminate și având la bază prevederile art.66 Cod de procedură penală a refuzat să facă declarații, însă, cu toate că acesta nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, aceasta este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate de către prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în ședința instanței de recurs și anume: declarațiile martorului Gutium Janel, audiat în prima instanță (f.d.145-146, vol. I); declarațiile martorului Omelianovici Stanislav, audiat în prima instanță (f.d.147-148, vol. I); declarațiile martorului Curianov Mihail, audiat în prima instanță (f.d.158-159, vol. I); declarațiile martorului Mojin Pavel, audiat în prima instanță (f.d.160-161, vol. I); declarațiile martorului apărării Arapu Anatolie, audiat în prima instanță; procesul-verbal de ridicare din 08.12.2020 (f.d.31); procesul-verbal de examinare din 22.12.2020 (f.d.32-37); procesul-verbal de examinare din 22.12.2020 (f.d.9,38-40); procesul-verbal de examinare din 22.12.2020 (f.d.41-42, 73), informația și certificatul nr.34/17-7308 din 24.12.2019 (f.d.164-165, vol. I).

A indicat că, verificând prin prisma art.101 Cod de procedură penală, probele administrate la etapa de urmărire penală și cercetare judecătorească în prima instanță și

verificate în instanța de recurs, se constată că prima instanță a stabilit o situație de fapt corectă, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume comiterea de către Russu Evghenii a infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, conform semnelor calificative „conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”. Totalitatea probelor demonstrează cert vina inculpatului în comiterea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Cu referire la elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal și imputate inculpatului, instanța de recurs a reiterat următoarele. *Obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.264¹ Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate. Din acest punct de vedere, potrivit lit. a) pct.14 RCR, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției. La rândul său, art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier stabilește, printre altele, că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic. Datorită specificului său, infracțiunea specificată la alin.(1) art.264¹ Cod penal nu are nici *obiect material*, nici *victimă*. În ce privește *latura obiectivă* a acestei infracțiuni, ea are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare; 2) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport în sensul art.132 Cod penal. *Latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, se caracterizează prin intenție directă, astfel că, în speță, se constată cu certitudine că inculpatul Russu Evghenii și-a dat seamă de caracterul prejudiciabil al acțiunii sale și a condus mijlocul de transport, aflându-se în stare de ebrietate cu grad avansat. *Subiectul infracțiunii analizate*, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. În plus subiectul are calitate specială de persoana care, la caz este conducătorul mijlocului de transport, or, inculpatul RUSSU Evghenii deține calificare de conducător auto și dispune de permisul de conducere anexat la materialele cauzei, însă ulterior la 28.12.2020 a fost returnat lui E. Russu în baza cererii acestuia, depuse organului de urmărire penală (f.d.41-42, 73).

Instanța de recurs a apreciat critic argumentele recurentului, precum că nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, deoarece probele enumerate mai sus demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate. Starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în recurs. Pe această linie de concluzie, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare. Considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii încriminate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art.264¹ alin.(1) Cod penal.

A invocat că, înscrisurile prezentate de către partea apărării la etapa de urmărire penală (f.d.76-80, vol. I), unde se află și copia procesului-verbal nr.9553 din 28.11.2020 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, prin care se confirmă că la 28.11.2020 la ora 16:30 inculpatul Russu Evghenii s-a adresat la medic pentru examinarea medicală a sa și stabilirii stării de ebrietate a lui, în mod just nu a fost reținut de către prima instanță ca proba confirmativă în susținerea poziției inculpatului de achitare a acestuia de sub învinuire adusă, din următoarele considerente. Din

copia procesului-verbal nr.9553 din 28.11.2020 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, urmează că la 28.11.2020 la ora 16:30 inculpatul Russu Evghenii personal s-a adresat la medic pentru examinarea medicală a sa și stabilirii stării de ebrietate a lui, în baza cererii proprii, iar în urma examinării medicale și prelevării probelor biologice efectuate la ora 16:35 s-a constatat că concentrația de alcool în sângele inculpatului constituie 0,00 ml./l, concluzia medicală fiind „treaz” (f.d.80, vol. I). Prima instanța în mod just a respins această probă a părții apărării, ori după cum urmează din înscrisul prezentat, examinarea medicală a inculpatului s-a efectuat peste 15 ore de la examinarea ultimului prin alcotestul „Drager” de către agentul de patrulare, iar timpul de 15 ore nici aproape nu corespunde cu timpul de 2 ore prevăzut pentru contestarea rezultatului testului alcoolsopic prin aerul expirat de către persoană.

A menționat că, conform pct.13 din Regulamentul privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărâre nr.296 din 16.04.2009 a Guvernului Republicii Moldova (Monitorul Oficial al R. Moldova, 80-81/347, 24.04.2009), persoana testată alcoolsopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcționarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoțită de angajatul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată, dar nu mai târziu de 2 ore după testarea alcoolsopică.

De asemenea, instanța de recurs a reținut că în conformitate cu pct.14 din Regulamentul menționat, refuzul subiectului de a fi condus la o instituție medicală abilitată pentru examinarea medicală cu recoltarea probelor biologice este considerat ca refuz de la dreptul de a contesta rezultatul testării alcoolsopice și servește drept temei pentru menținerea acestuia în vigoare. Astfel, potrivit circumstanțelor de fapt a cauzei penale, inculpatul a fost oprit din trafic rutier de la condusul mijlocului de transport și testat prin testul alcoolsopic la aerul expirat de către agentul de patrulare la data de xx, fiind obținut rezultatul de 0,91 mg./l de alcool în aerul expirat de către inculpat, fiind astfel stabilită stare de ebrietate grad avansat a inculpatului, fapt reflectat în tichetul „Drager”, în procesul-verbal de constatare a faptului conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din x, cât și în secvențe video cu inculpat înregistrate de către agentul de patrulare în momentul efectuării testului alcoolsopic. Materialele cauzei penale atestă că inculpatul a refuzat semnarea tichetului „Drager” și procesului verbal de constatare a faptului conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din x, cât și nu a manifestat dezacordul cu modul și rezultatul testării sale alcoolsopice, în alt mod admisibil pentru a fi perceput fără echivoc că nu este de acord cu acestea și pretinde de a fi contestate.

A considerat că, procesul-verbal nr.9553 din 28.11.2020 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, întocmit în privința inculpatului la 28.11.2020 la ora 16:30-16:35, nu produce efecte de drept pentru a fi pusă la îndoială și a fi respinsă proba părții acuzării, la caz, tichetul ”Drager” din 28.11.2020, ora 01:30 privind stabilirea stării de ebrietate alcoolice grad avansat a inculpatului, ori depășirea esențială a timpului (peste 15 ore în loc de 2 ore) contestării rezultatului alcotestului prin examinare medicală cu prelevarea probelor biologice, constituie omisiunea inculpatului și care la caz, poate fi imputată doar lui însuși. Astfel, instanța de recurs a respins această probă, nefiind capabilă să producă îndoială rezonabilă în probatoriul administrat de organul de urmărire penală, cercetat în ședința instanței de fond și verificat în instanța de recurs, care dincolo de dubii rezonabile confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Instanța de recurs a respins afirmațiile recurentului precum că, declarațiile agenților constatare Gutium Janel, Omelianovici Stanislav, Mojin Pavel și Curianov Mihail făcute la urmărirea penală în calitate de martori ai acuzării, constituie o încălcare a prevederilor art.90 alin.(3) pct. 4) Cod de procedură penală, fiind interpretată prin decizia nr. 47 din 25.05.2020

a Curții Constituționale, or, a fost declarată ca inadmisibilă sesizarea nr. 8g/2020 privind excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din articolul 90 alin.(3) pct. 4) Cod de procedură penală (persoanele care nu pot fi audiate în calitate de martor în procesul penal).

Instanța de recurs a reținut că, în conformitate cu art.90 alin.(3) pct. 4) Cod de procedură penală, nu pot fi citați și ascultați ca martori judecătorul, procurorul, reprezentantul organului de urmărire penală, grefierul – cu privire la circumstanțele care le-au devenit cunoscute în legătură cu exercitarea de către ei a atribuțiilor lor procesuale, cu excepția cazurilor de participare la reținere în flagrant delict, de cercetare a probelor dobândite prin intermediul lor, erorilor sau abuzurilor la efectuarea procedurii în cauza respectivă, de reexaminare a cauzei în ordine de revizie sau de restabilire a dosarului pierdut. Astfel, având în vedere faptul că, martorii Gutium Janel, Omelianovici Stanislav, Mojin Pavel și Curianov Mihail nemijlocit au participat la oprirea inculpatului în mijlocul de transport cu care acesta a circulat și pe acre a condus, iar mai apoi au participat la documentarea inculpatului în momentul depistării comiterii infracțiunii și la întocmirea actelor de procedură de constatare, instanța de apel a reținut ca, fiind întemeiată concluzia organului de urmărire penală și a primei instanțe de a atribui calitate de martori agenților de patrulare, ori legiuitorul a instituit excepția în conformitate cu care reprezentantul organului de urmărire penală poate fi audiat în calitate de martor.

În acest sens, instanța de recurs a statuat că, nu pot fi puse la dubii declarațiile martorilor Gutium Janel, Omelianovici Stanislav, Mojin Pavel și Curianov Mihail or, aceștia fiind agenți de patrulare, a exercitat atribuțiile sale de serviciu conform legislației în vigoare și a fișei de post, iar circumstanțele de fapt a cauzei penale i-au devenit cunoscute în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu și documentării nemijlocite a acțiunilor prejudiciabile ale inculpatului.

În ce privește declarațiile martorului părții apărării Arapu Anatolie, audiat în ședința primei instanțe, instanța de recurs a ajuns la concluzie că prima instanță just nu a reținut aceste declarații în susținerea poziției inculpatului de achitare a lui de învinuirea adusă, ori prin aceste declarații nici nu se infirmă și nici nu se confirmă circumstanțele de fapt ale cauzei penale, și anume starea inculpatului în timpul conducerii mijlocului de transport și în momentul depistării și opririi lui din trafic rutier de către agenții de patrulare în mun. Chișinău. Mai mult, din declarațiile acestui martor, care nici nu a fost la fața locului, rezultă că s-a despărțit cu inculpatul aproximativ la data de 27.11.2020, ora 23:30-24:00, și astfel nu cunoaște nimic despre acțiunile inculpatului după această oră, pe când inculpatul a fost depistat și oprit din trafic rutier la data de 28.11.2020, ora 01:05 și supus testării alcoolscopice la 28.11.2020 la ora 01:30 - 01:40, fiind stabilit prin testare la aerul expirat concentrația de alcool de 0,91 mg./l (f.d.9, 16-17).

Instanța de recurs a considerat neîntemeiate alegațiile recurentului precum că, prima instanță neîntemeiat a refuzat consultarea unui specialist și dispunerea efectuării unei expertize judiciare asupra mijloacelor tehnice și a tehnologiilor informaționale cu examinarea informațiilor video stocată pe purtătorul de informații DVD-R, care a fost ridicat de la Gutium Janel prin procesul verbal de ridicare din 08.12.2020, or corect prima instanță a reținut că nu ar fi rațional admiterea unui asemenea demers atâta timp cât inculpatul s-a recunoscut în înregistrările video și nu a făcut careva obiecții la originalitatea acestora, mai mult ca atât ultimul nu a invocat că acestea sunt trucate sau că acesta nu ar fi el personal în înregistrări video. În ce privește argumentul recurentului cu privire la încălcarea de către prima instanță a dreptului lui la apărare, prin refuzul acordării timpului pentru a asigura apărare cu un avocatul ales pe contract și continuarea judecării cauzei de către instanța de fond cu participarea avocatului invitat din oficiu, acest argument nu se confirmă în mod obiectiv, ori inculpatul a inversat circumstanțele de fapt ale cauzei în această privință. Astfel, din materialele cauzei penale urmează cert că, urmărirea penală s-a efectuat și s-a finalizat în prezența inculpatului Evghenii Russu, fapt despre care inculpatul personal a fost informat în prezența apărătorului său, avocatului Alexandru Vasilachi, care a participat la etapa de

urmărire penală în apărarea intereselor inculpatului, circumstanțe care se confirmă prin materialele cauzei și în particular prin procesul-verbal de informare cu privire la terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor de urmărire penală, întocmit la data de 28.12.2020 (f.d.82, vol. I).

Instanța de recurs a reiterat că, urmare a neprezenței nemotivate de 3 ori consecutiv în ședința de judecată, prin încheierea din 31.01.2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, inculpatul a fost anunțat în căutare cu respingerea demersului procurorului de aplicarea inculpatului măsurii preventive obligația de nepărăsire a țării pe 60 de zile (f.d.249-250, vol. I). În ședința la 24.02.2022 inculpatul nu s-a prezentat, cercetarea judecătorească s-a declarat finalizată, iar la cererea avocatului inculpatului, ședința a fost întreruptă, acordând avocatului timpul pentru a se pregăti în scris pentru susținerile orale (vol. II, f.d.4-6). În ședința la 02.03.2022 inculpatul s-a prezentat și a adus la cunoștința instanței faptul că a reziliat contractul cu avocatul C.Melinteanu, solicitând termen pentru a căuta un alt avocat pentru a se consulta. În scopul asigurării continuității procesului, beneficiind de faptul prezenței inculpatului în ședința, instanța judecătorească a asigurat prezenta avocatului din oficiu, Veaceslav Nemerenco, în calitate de apărător a inculpatului, ultimul nefiind împotriva participării acestui avocat, inculpatul a refuzat să facă declarații, beneficiind de dreptul lui procesual de a nu face declarații și a nu răspunde la întrebări în ședința de judecată, a fost de acord cu finalizarea cercetării judecătorești, a susținut expunerea avocatului din oficiu în susțineri orale cu privire la achitarea sa, iar în ședința de judecată la pronunțarea sentinței, inculpatul nu s-a prezentat, deși a cunoscut despre data pronunțării sentinței. (f.d.10-12, 13-15, vol. II).

În acest sens, instanța de recurs a reținut că pe parcursul examinării cauzei penale în prima instanță, inculpatul a schimbat 2 avocați antrenați în proces în baza contractului de asistență juridică în cauze penale încheiate cu inculpat, iar despre rezilierea contractului cu cel al doilea avocat pe contract, a informat instanța de judecată chiar după finalizarea cercetării judecătorești, atunci când avocatului pe contract i s-a acordat de către instanța de judecată timp pentru a se pregăti în forma scrisă pentru susținerile orale, însă la expirarea timpului acordat, acest avocat nu s-a mai prezentat în ședința, iar inculpatul a informat despre rezilierea contractului.

La fel, nu a rămas neobservat de către instanța de recurs faptul că, inculpatul a informat instanța de judecată despre rezilierea contractului de asistență juridică încheiat cu cel al doilea avocat pe contract, la distanța de peste un an de zile de la prima ședința de judecată în care a fost prezent inculpatul asistat de cel primul avocat pe contract (11.02.2021 – 02.03.2022), și atunci când procesul a intrat în ultima stadia a procedurilor judiciare cu participarea procurorului, avocatului și a inculpatului, la etapa susținerilor orale, fapt care în mod cert a demonstrat intenția inculpatului de a tergiversa judecarea cauzei penale.

Instanța de recurs a releva că, circumstanțele cauzei penale atestă că, al doilea avocat pe contract în calitate de apărător a intereselor inculpatului nu a putut să participe la desfășurarea procesului în ședința de judecată la 02.03.2022 cât și în decursul următoarelor 5 zile din momentul anunțării lui despre această ședință, acțiune realizată în fapt încă în cadrul ședinței precedente, la data de 24.02.2022 când a solicitat timpul pentru a se pregăti în scris pentru susținerile orale (f.d.4-6, vol. II), și prin urmare, acțiunile instanței judecătorești de fond cu privire la asigurarea participării avocatului din oficiu în ședința la 02.03.2022 sunt întemeiate și nu încalcă dreptul inculpatului la apărare, după cum a reliefat în cerere de recurs.

Argumentele invocate de către avocatul inculpatului referitor la necesitatea încetării procesului penal în privința lui Russu Evghenii pe motivul omiterii de către organul de urmărire penală a termenului de menținere în calitate de bănuț, și de către procuror a termenului înaintării învinuirii inculpatului, instanța de recurs le-a respins ca fiind neîntemeiate, și a reținut că, potrivit art.63 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuț prin ordonanța sau prin încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate, iar conform art. 63 alin.(2) pct.2) Cod de procedură

penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuțit persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate – mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive, care potrivit prevederilor art.177 alin.(1) Cod de procedură penală, se emite de către procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală.

Instanța de recurs a menționat că, în prezenta cauza penală inculpatul a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport nu de către persoanele împuternicite de a aplica măsurile preventive (procuror sau instanța de judecată) și nici nu prin actul procesual de ordonanță sau de încheiere prevăzute în acest sens de art.177 alin.(1) Cod de procedură penală. Înlăturarea inculpatului de la conducerea mijlocului de transport s-a produs la ora 01:00, data de 28.11.2020, înainte de testarea inculpatului cu aparatul alcotest „Drager 6810” efectuată la ora 01:30 la aceeași dată, ambele acțiuni fiind comise de către reprezentantul organului de constatare, care este împuternicit pentru astfel de acțiuni conform prevederilor art.182¹ alin.(1), 273 alin.(1) lit. a), alin.(2) Cod de procedură penală, iar actele de constatare întocmite de către acest organ, conform tezei a doua din art.273 alin.(2) Cod de procedură penală, constituie mijloace de probă, și care conform art.273 alin.(3) Cod de procedură penală, urmau a fi predate în termen de 24 de ore organelor de urmărire penală pentru începerea urmăririi penale. Prin urmare, inculpatul a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport de către organul de constatare, acțiunile și actele căruia în temeiul art.63 alin.(1) pct.2) coroborat cu art.63 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, nu constituie temei și nu se echivalează cu recunoașterea persoanei în calitate procesuală de bănuțit.

Cu referire la argumentele invocate de către avocatul inculpatului prin care relevă că, procesul penal în privința lui Russu Evghenii urmează de încetat pe motivul intervenirii termenului de prescripție, instanța de recurs a reținut că asemenea alegații nu pot fi reținute de către instanța de recurs, circumstanța respectivă neexistând în fapt. Or, la caz nu a intervenit termenul de prescripție de 2 ani, pe motiv că, prin hotărârea nr.41/2022 a Parlamentului, în Republica Moldova în perioada 24.02.2022 – 25.04.2022 a fost instituită stare de urgență, iar prin pct.5.3.5 din dispoziția nr.5 din 02.03.2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale, s-a dispus suspendarea termenelor de prescripție a răspunderii penale, și în această perioadă de timp prin aceeași hotărâre a Comisiei s-a dispus suspendarea activității instanțelor judecătorești. Ulterior prin dispoziția nr.13 din 31.03.2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale, prevederile cu privire la suspendarea activității instanțelor judecătorești, au fost abrogate. Prin urmare, curgerea prescripției tragerii inculpatului la răspundere penală pentru fapta prejudiciabilă comisă la 28.11.2020, a fost suspendată pentru 36 de zile cuprinsă în perioada 24.02.2022 – 31.03.2022, iar termenul de prescripție, la caz nu a expirat la data judecării cauzei în instanța de recurs, ori prin efectul suspendării acestuia pe perioada menționată mai sus, acest termen urmează să expire la data de 30.12.2022.

Instanța de recurs a constatat că, prima instanță just și întemeiat a stabilit categoria și termenul pedepsei penale, fiind luate în considerație dispozițiile art.61 și art.75 Cod penal, ce determină scopul pedepsei penale, de restabilire a echității sociale și corijare a infractorului, întru prevenirea comiterii de către acesta a altor infracțiuni, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținându-se cont de gravitatea faptei penale și prejudiciul cauzat prin consecințele survenite. Astfel, la stabilirea și individualizarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art.6, 7, 61, 77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persona celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, cât și de faptul că inculpatul nu a recunoscut fapta comisă, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, careva circumstanțe ce ar atenua răspunderea penală sau care ar agrava răspundere penală nu au fost reținute, a comis o infracțiune care se atribuie la categoria celor ușoare prin prisma art.16 Cod penal, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat.

Astfel, instanța de recurs a opinat că, prima instanță just a constatat că, în privința inculpatului Russu Evghenii va fi eficientă aplicarea unei pedepse cu muncă neremunerată în

folosul comunității în mărime de 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, ceea ce este în limită stabilită de sancțiunea legii penale imputate.

5. Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, este atacată cu recurs în anulare de către avocatul Staruș Denis cu condamnatul, prin care solicită casarea integrală a deciziei și sentinței, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului în anulare avocatul Staruș Denis cu condamnatul invocă argumente similare cu cele din cererea de recurs concretizată (f.d.47-58, vol. II), suplimentar invocând că,

- atât în cadrul ședinței din 02.03.2022 cât și pe parcursul examinării prezentei cauze instanța i-a încălcat constant inculpatului dreptului la apărarea și la un avocat ales;

- din actele și lucrările cauzei rezultă cert că inculpatul Russu Evghenii avea încheiat contract de asistență juridică cu avocatul Melinteanu Călin, care la ședința din 02.03.2022 a informat instanța despre rezoluțiunea contractului, respectiv, inculpatul a informat instanța că dorește să-și angajeze un nou avocat ales, însă prima instanță la pus pe inculpat în fața situației că în ședință era prezent un avocat din oficiu și trebui să-l accepte pe acesta, fără a i se acorda dreptul la un avocat ales fiindu-i lezat astfel dreptul la apărare. Russu Evghenii nu a acceptat avocatul din oficiu, după cum se menționează în decizia recurată, respectiv acesta nu și-a dat consimțământul după cum prevede legiuitorul în norma precitată, însă contrar situației descrise instanțele inferioare au denaturat iarăși situația existentă și au relatat-o într-o manieră în care ar putea să-și argumenteze soluția viciată;

- pentru înlocuirea apărătorului în condițiile precitate, instanța stabilește inculpatului un termen de 5 zile. În această ordine de idei, inculpatului i-a fost încălcat și acest termen de 5 zile pentru a se putea prezenta în fața instanței cu un avocat ales. Astfel, motivul dispunerii înlocuirii apărătorului ales este neîntemeiată, odată ce în materialele cauzei lipsește cererea inculpatului prin care să se renunțe, în mod explicit, la un avocat ales și nu i s-a respectat termenul de 5 zile susmenționat în sensul prezentării în fața instanței cu un avocat ales;

- circumstanțele expuse, stabilesc că instanțele de fond au examinat cauza penală în privința condamnatului Russu Evghenii în lipsa unei apărări care urma să fie nu doar de „jure”, dar și de „facto”, astfel fiindu-i îngrădit dreptul la apărarea și la un proces echitabil, garantat prin art.6 CEDO. În aceste circumstanțe, instanța de recurs nu a oferit careva motive plauzibile pentru înlocuirea avocatului ales, iar statuările instanței în acest sens sunt total eronate și lipsite de suport legal, distorsionând circumstanțele speței;

- viciu fundamental este încălcarea dreptului inculpatului de a face declarații reieșind din calitatea procesuală care i-a fost atribuită, or, la ședința din 02.03.2022, când inculpatului i s-a impus un avocat din oficiu, acesta a fost întrebat dacă dorește să facă declarații sub jurământ și i s-a prezentat o foaie „declarațiile inculpatului” pe care era scris pe lângă toate și un jurământ. Aspect inadmisibil și contrar Codului de procedură penală. Or, sub jurământ depun declarații martorii și/sau inculpații în ordinea art.364¹ Cod de procedură penală, motiv din care inculpatul nu a putut face declarații în ordinea stabilită de legiuitor. Este de menționat, că această omisiune a instanței a fost neglijat și de avocatul din oficiu (ce dovedește odată în plus. motivele invocate cu referire la încălcarea drepturilor inculpatului la apărarea și la un avocat ales);

- călăuzindu-se de normele pre citate și în baza art.332 alin.(1), 389 alin.(4) pct.3), 435 alin.(1) pct.2) lit. b) Cod de procedură penală, instanța de recurs urma să dispună eliberarea lui Russu Evghenii de pedeapsa penală stabilită în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, or, din momentul săvârșirii faptei incriminate lui Russu Evghenii din 28 noiembrie 2020 și până la momentul pronunțării deciziei prin care recursul a fost respins 13.12.2022, au trecut mai mult de 2 ani de zile, respectiv a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală a lui Russu Evghenii în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal. În speță fiind evident, că prezentul proces penal nu a fost suspendat și prima instanță a lucrat în data de 24.02.2022 (a avut loc ședința de judecată), următoarea ședință fiind stabilită pentru data de 02.03.2022 (ședință la care iarăși s-a lucrat cu avocatul din oficiu Nemerenco Veaceslav),

iar la ședința din 02.03.2022 instanța de judecată stabilind ședința de pronunțare a sentinței pentru data de 08.04.2022;

- instanța care a examinat recursul ordinar nu s-a expus și asupra argumentului invocat în recursul ordinar privind lipsa certificatului/buletinului de verificare metrologică a pretinsului mijloc de măsurare alcooltest „Drager 6810”, rezultatul căruia a fost pusă la baza învinuirii aduse, aspect inadmisibil și contrar procedurii penale. Or obiecțiile cu referire la acest aspect au fost invocate atât la etapa urmăririi penale (cererea din 01.01.2021, f.d.110, vol. I) în fond în cadrul ședințelor de judecată, cât și în instanța de recurs, însă aceasta a omis să se expună în decizie și asupra acestui aspect important. Or. în condițiile în care la dosarul cauzei nu se regăsește un certificat care ar confirma că acest mijloc tehnic alcooltest „Drager 6810”, este omologat și verificat metrologic pentru a fi utilizat la testarea alcoolscopice, iar testarea a fost efectuată cu încălcarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopice și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, în special a pct.2 care impune obligativitatea utilizării mijloacelor tehnice omologate și verificate metrologic;

- instanța de recurs s-a expus superficial și fără o motivare factologică și de jure doar asupra cererii privind consultarea specialistului, dispunerea expertizei mijloacelor și a tehnologiilor informaționale cu examinarea informațiilor stocate pe purtători de informații și cu examinarea produselor software și anume a purtătorului de informații DVD-R, în rest instanța a neglijat în a se expune și răspunde la întrebările condamnatului, aspect inadmisibil și contrar legii;

- instanța de recurs nu a răspuns prin argumente temeinice la un șir de critici semnalate în recursul declarat, care prezintă importanță pentru justa soluționare a cauzei, printre care, încălcarea dreptului la apărarea și la un proces echitabil, garantat prin art.6 CEDO, precum și prezența temeiurilor de încetare a procesului penal în legătură cu încălcarea principiului non bis in idem;

- în speță a fost încălcată procedura de formare a completului de judecată, or, din conținutul dispoziției inițiale, completul care urma să examineze cauza era unul, iar cauza a fost examinată de un complet într-o altă componență acesta modificându-se pe parcursul examinării. Astfel, la materialele cauzei lipsește încheierea de modificarea a completului de judecată și mențiunile respective. În consecință, instanța de recurs nu a asigurat desfășurarea unui proces echitabil în cauza dată (de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege), hotărârea fiind adoptată contrar prevederilor art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, astfel soluția este lovită de nulitate.

6. Examinând admisibilitatea recursului în anulare, în baza actelor din dosarul cauzei și a motivelor invocate, completul de judecată concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. XI alin.(3¹) din Legea privind modificarea unor acte normative (nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023, modificarea Codului de procedură penală), completat prin Legea privind modificarea unor acte normative, (nr. 286 din 05.10.2023, în vigoare 28.11.2023, modificarea Codului de procedură penală), recursurile în anulare declarate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se examinează și se soluționează conform legislației în vigoare la data declarării acestora.

Hotărârea judecătorească irevocabilă, împiedică redeschiderea procesului penal, cu excepția cazurilor când fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată. O astfel de eroare, nu a fost constatată de către completul de judecată.

Completul de judecată reiterează că dispoziția art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, stipulează exhaustiv care sunt temeiurile de declarare a recursului în anulare, și anume, că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii

precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin.(2) al aceluiași articol, prevede că, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute în prezentul articol sau este declarat repetat.

În sensul art.6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Astfel, una dintre cerințele primordiale pentru declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept comise în cadrul procedurii precedente, care să cadă sub incidența noțiunii de viciu fundamental.

Potrivit art.456 alin.(1) Cod de procedură penală, în coroborare cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată decide inadmisibilitatea recursului în anulare, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat. Soluția prin care se dispune inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat, este precedată de verificarea temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo carență de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

Prezintă relevanță și specificarea că, instanța de recurs în anulare la această etapă a procedurilor nu declanșează un control asupra fondului cauzei, nu dă o nouă apreciere probelor administrate și cercetate și nu verifică argumentele care nu au fost obiect de cercetare în cadrul etapelor precedente de judecare a cauzei, ci verifică dacă în hotărârile adoptate nu a fost admis vreun viciu fundamental de natură să determine casarea soluției devenite irevocabile, adoptate pe caz.

Așadar, analizând argumentele recursului în anulare declarat, prin prisma sensului atribuit de legislația procesuală penală a noțiunii de viciu fundamental, completul de judecată consideră că titularul cererii de recurs în anulare nu a adus argumente care s-ar încadra în acest concept și care ar afecta hotărârile atacate.

Din textul recursului în anulare, completul de judecată atestă că recurentul indică prezența viciului fundamental, și anume încălcarea art.6 CEDO, exprimat prin faptul că „***a fost încălcat dreptul la apărare și la un avocat ales, prin refuzul acordării timpului pentru a asigura apărarea cu un avocat ales și respectiv înlocuirea neîntemeiată de către prima instanță a unui apărător ales cu un apărător din oficiu***”, completul de judecată consideră aceste alegații neîntemeiate, or, din materialele cauzei penale rezultă că în ședința de judecată din 02.03.2022 inculpatul s-a prezentat și a adus la cunoștința instanței faptul că a reziliat contractul cu avocatul C.Melinteanu, solicitând termen pentru a căuta un alt avocat pentru a se consulta. În scopul asigurării continuității procesului, beneficiind de faptul prezenței inculpatului în ședința, instanța judecătorească a asigurat prezenta avocatului din oficiu, Nemerenco Veaceslav, în calitate de apărător a inculpatului, ultimul nefiind împotriva participării acestui avocat, inculpatul a refuzat să facă declarații, beneficiind de dreptul lui procesual de a nu face declarații și a nu răspunde la întrebări în ședința de judecată, a fost de acord cu finalizarea cercetării judecătorești, a susținut expunerea avocatului din oficiu în susțineri orale cu privire la achitarea sa, iar în ședința de judecată la pronunțarea sentinței, inculpatul nu s-a prezentat, deși a cunoscut despre data pronunțării sentinței (f.d.10-12, 13-15, vol. II).

Completul de judecată reține că, pe parcursul examinării cauzei penale, inculpatul a schimbat 2 avocați, iar despre rezilierea contractului cu cel al doilea avocat pe contract, a informat instanța de judecată chiar după finalizarea cercetării judecătorești, atunci când avocatului pe contract i s-a acordat de către instanța de judecată timp pentru a se pregăti în forma scrisă pentru susținerile orale, însă la expirarea timpului acordat, acest avocat nu s-a mai prezentat în ședința, iar inculpatul a informat despre rezilierea contractului. La fel,

inculpatul a informat instanța de judecată despre rezilierea contractului de asistență juridică încheiat cu cel al doilea avocat pe contract, la distanța de peste un an de zile de la prima ședința de judecată în care a fost prezent inculpatul asistat de cel primul avocat pe contract (11.02.2021 – 02.03.2022), și atunci când procesul a intrat în ultima stadia a procedurilor judiciare cu participarea procurorului, avocatului și a inculpatului, la etapa susținerilor orale, fapt care în mod cert a demonstrat intenția inculpatului de a tergiversa judecarea cauzei penale.

Completul de judecată a ajuns la concluzie că, acțiunile instanței judecătorești cu privire la asigurarea prezenței în ședința de judecată a avocatului din oficiu, au fost legale și întemeiate, în scopul asigurării judecării cauzei penale în termen rezonabil, asigurării desfășurării normale a procesului penal, cât și pentru a asigura apărarea intereselor inculpatului, care în ședința nu s-a expus împotriva participării avocatului din oficiu, dar și nu în detrimentul interesului justiției.

Curtea Europeană a stabilit că nu se poate considera că un acuzat a renunțat prin comportamentul său la garanțiile prevăzute de articolul 6 din Convenție, decât dacă s-a demonstrat că acesta a prevăzut în mod rezonabil consecințele comportamentului său (cauza Sejdovic v. Italia, 1 martie 2006, §87; cauza Haralampiev v. Bulgaria, 24 aprilie 2012, §33; și cauza Idalov v. Rusia, 22 mai 2012, §173)

Astfel, ne prezența inculpatului la mai multe ședințe de judecată despre care din timp a fost înștiințat, fără a comunica din timp instanței motivele neprezenței, neasigurarea din timp cu un alt apărător nou pe contract, deși inculpatul cunoștea că apărătorul vechi pe contract nu se va prezenta în ședința pe motivul rezilierii cu acesta a contractului, sunt acțiuni doar a inculpatului și care la caz, sunt imputabile lui, sub aspectul refuzului benevol de a participa la examinarea cauzei și refuzului benevol de a avea în ședința un apărător ales pe contract. Or, părțile în procesul penal, inclusiv și inculpatul, au obligația pozitivă de a se pregăti pentru procesul ce se va desfășura în ședința de judecată și în cazul în care consideră necesar de a fi apărate interesele prin intermediul avocatului ales pe contract, sunt obligate de a se asigura din timp cu apărătorul pe contract și care poate asigura asistența juridică necesară beneficiarului acestei asistențe la data, timpul și locul desfășurării acțiunilor procesuale, la caz, în ședința de judecată la data, ora și locul fixate.

De asemenea, ce ține de alegația recurentului invocată prin prisma art.13 CEDO „*instanța de recurs a lăsat fără nici o motivare alegerile apărării, contribuind astfel la lezarea drepturilor inculpatului la o hotărâre motivată*”, completul de judecată indică că nu poate fi acceptată, or din conținutul deciziei instanței de recurs, rezultă cert că instanța s-a expus suficient de detaliat asupra chestiunilor esențiale supuse atenției sale, motiv din care instanța de recurs în anulare nu identifică vreun temei justificativ de a interveni în decizia instanței ierarhic inferioare pe acest aspect, mai mult că în jurisprudența CtEDO care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate că această noțiune de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, cât privește criticile recurentului precum că „*instanța de recurs urma să dispună eliberarea lui Russu Evghenii de pedeapsa penală stabilită în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, or, din momentul săvârșirii faptei incriminate lui Russu Evghenii din 28 noiembrie 2020 și până la momentul pronunțării deciziei 13.12.2022, au trecut mai mult de 2 ani de zile, respectiv a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală a lui Russu Evghenii în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal*”, completul de judecată conchide că sunt declarative, or, instanța de recurs a specificat că, prin hotărârea nr.41/2022 a Parlamentului, în Republica Moldova în perioada 24.02.2022 – 25.04.2022 a fost instituită stare de urgență, iar prin pct.5.3.5 din dispoziția nr.5 din

02.03.2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale, s-a dispus suspendarea termenelor de prescripție a răspunderii penale, și în această perioadă de timp prin aceeași hotărâre a Comisiei s-a dispus suspendarea activității instanțelor judecătorești. Ulterior prin dispoziția nr. 13 din 31.03.2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a RM, prevederile cu privire la suspendarea activității instanțelor judecătorești, au fost abrogate. Prin urmare, curgerea prescripției tragerii inculpatului la răspundere penală pentru fapta prejudiciabilă comisă la 28.11.2020, a fost suspendată pentru 36 de zile cuprinsă în perioada 24.02.2022 – 31.03.2022, iar termenul de prescripție, la caz nu a expirat la data judecării cauzei în instanța de recurs.

În privința argumentelor recurentului, că „a fost încălcat procedura de formare a completului de judecată, or, din conținutul dispoziției inițiale, completul care urma să examineze cauza era unul, iar cauza a fost examinată de un complet într-o altă componență acesta modificându-se pe parcursul examinării, iar, la materialele cauzei lipsește încheierea de modificarea a completului de judecată și mențiunile respective, completul de judecată atestă că acestea nu pot fi acceptate, or, potrivit fișei de repartizare a dosarului din 04.05.2022 (f.d.29, vol. II), cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu completului de judecatori în următoarea componență: *Cecan Silvia - președintele completului, Daguța Sergiu, Gîrbu Silvia – judecatori*, care a rămas neschimbat pe tot parcursul examinării cauzei și au pronunțat decizia instanței de recurs în prezenta cauză, fapt confirmat prin dispoziitivul acesteia (f.d.85, vol. II).

În această ordine de idei, completul de judecată invocă că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, “inter alia”, ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (a se vedea cazul *Brumărescu vs România*, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999). Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. O îndepărtare de la acest principiu este justificată doar în cazul în care reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (a se vedea cazul *Bujnița vs Moldova*, Nr.36492/02, 16 ianuarie 2007).

Prin urmare, hotărârea contestată nu este afectată de un viciu fundamental, fiind în conformitate cu prevederile legale și această hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Completul de judecată conchide că, la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la prezența unui viciu fundamental în cauză care ar afecta hotărârea irevocabilă, iar existența unei alte păreri a apărării asupra procedurii de examinare a cauzei, nu poate servi temei pentru reexaminarea cazului.

În atare circumstanțe, completul de judecată decide inadmisibilitatea recursului în anulare, din motiv că este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4), 453, 456 Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Staruș Denis cu condamnatul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2022, în cauza penală în privința lui **Russu Evghenii x**, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Talpă Boris

Mânăscurtă Igor